

GORE SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. V.

ZAGREB, 29. LISTOPADA 1950.

BROJ 44

UČITELJ I KRALJ PREMA MUŽEVIMA

Svaki mudri vladar okuplja oko sebe najučenije, najposobnije i najjakusnije muževe, da mu budu savjetnici i pomoćnici u njegovoj vladarskoj službi. Oni mu pomažu nositi teret i odgovornost njegovih teških dužnosti. Oni su mu najveće blago u čitavom njegovu kraljevstvu. I kad ih nađe, našao je najveće prijatelje i sreću u svojem vladanju svojim podložnicima.

Tako je radio i naš Spasitelj, jer i On je kralj, ali Njegovu kraljevstvo nije od ovoga svijeta. On odgovara Pilatu: »Jest, ja jesam kralj... Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta. Kad bi bilo kraljevstvo moje od ovoga svijeta, onda bi se moje sluge borile, da ne budem predan Židovima, ali kraljevstvo moje nije ovdavce (Iv. 18, 36—38.).

Zato On i nije trebao za svoje savjetnike i pomoćnike mudrace ovoga svijeta, nego takove, koji će nositi vijest o Njegovu kraljevstvu i prikupiti pod Njegovu vlast one, kojima je stalo, da s Njim kraljuju do vijeka u zajednici s Njegovim nebeskim Ocem: »Nitko ne dolazi k Ocu, nego samo kroz mene« (Iv. 14, 6.).

A nitko ne dolazi k Ocu bez vjere u Krista: »Jer je Bog tako ljubio svijet, da je predao jedinorođenoga Sina svoga, da nijedan, koji vjeruje u Njega, ne pogine, nego da ima život vječni. Jer Bog ne poslao Sina svoga na svijet, da sudi svijetu, nego da se svijet spase po Njemu. I tko vjeruje u Njega, ne sudi mu se, a tko ne vjeruje, već je osuđen, jer ne vjeruje u ime jedinorođenoga Sina Božjeg« (Iv. 3, 16—18.).

Iz ovoga se vidi, kakove je pomoćnike trebao i odabrao naš Učitelj i Kralj za svoje kraljevstvo. On je takove odabrao, koji su Ga bez krznanja slijedili. I s njima je prolazio zemljom. Njih je upućivao u svoje planove. Njima je povjerio svoje tajne. Njih je učinio dionicima svojih radosti i trpljenja. I konačno ih osokolio i okrijepio, da kao neustrašivi junaci nose Njegovu kraljevstvo diljem cijeloga svijeta i da ga šire i učvršćuju.

Zato je odabrao priproste ljude, ali muževe, koji su bili jaka značaja i izdržljivi do posljednje kapi krvi. Takovi su bili Njegovi apostoli. Takove je muževe odabrao kroz vjekove. Iz redova muževa bira On još i danas svoje Pape, kardinale, biskupe i svećenike. To su vođe Njegova kraljevstva, to su vjersnici Njegove vjere i Njegova pratnja. Takovim je muževima On pokazivao svoju cijelu ljubav.

Spasitelj je uvijek uopće posvećivao posebno ljubav muževima. Nikodema je poučavao u vrijeme noćnih sati. S Lazarom je podržavao posebno prijateljstvo. Poglavicu voj-

ničkomu je uslišao molbu i pošao u njegov dom. Zakeja je pozvao da siđe sa smokve i pošao je s njime u njegovu kuću. Slijepim je muževima darovao vid. Gubavima je podao zdravlje. Opsjednute je oslobodio od đavla. Mjesečarima je pomogao. A pokajanomu razbojniku je dao nebesko kraljevstvo.

Muževi ga prate u Jerusolimu. Muževi su bili svjedoci Njegove Posljednje večere. Muž Mu je pomogao nositi križ. Između dva je muža umro. Muževi su Ga skinuli s križa i u grob položili.

Sve to pokazuje veliku ljubav, koju je Spasitelj gojio prema muževima, i visoku vrijednost toga, što su Ga muževi slijedili i pratili. Nitko nije toliko cijenio muževe, koliko Spasitelj. U tomu stoji pred nama sam i jedini Spasitelj. A On je najmudriji, najsvjetliji i najmoćniji. On je bio potpuni muž.

Koliku On pokazuje odvažnost? Koliku poduzetnost? Koliku nesalomno značajnu čvrstoću? Koliku hrabrost? Ali i koliku nebesku ustrpljivost? Sa svime time On spaja najvišu čistoću i samoprijekor, najvišu plemenitost i junaštvo, najveću ljubav, prema ljudima i poniznije pred njima, najplemenitiju razboritost, dobrotu srca, pravu kraljevsku veličinu duše i neprispodobu i neslavivu pobjedu.

Zar jedan takav i toliki Muž ne povlači za Sobom i svojim putevima sve muževe. Ta Njegovi su ciljevi nada sve plemeniti. Što je sve On učinio od onih muževa, koji su za Njim pošli? Grešnike je oslobodio grijeha. Zakeja skrtošti: »Gle, Gospodine, polovinu svega svojega dajem siromasima, i ako sam koga u čem prevario, vraćam četverostruk« (Lk. 19, 8). I Spasitelj se nad tim toliko uzdržavao, da je rekao: »Danas dođe spasenje ovoj kući, jer je i on sin Abrahama; jer je Sin čovječiji došao da potraži i spasi, što je izgubljeno« (Lk. 19, 9). Nikodema je oslobodio sumnje. Tri-deseć osam godina bolesnom mužu, koji je bio od svih ostavljen, daje svoje milosrđe i ozdravlja ga. Apostole je učinio svetima.

I na današnji muški svijet misli Spasitelj. I danas on Spasitelja treba. I danas on ima sumnja, strasti, slabosti, neizvršenosti, neučeljivosti. I danas treba muški svijet pobuda, čvrstoće i utjehe.

I danas živi Onaj isti Učitelj, Kralj i Spasitelj, koji je muževima Palestine toliko dobra dao. On je i danas spreman, da bude i današnjim muževima Mesija i Kralj, samo treba da se okupe oko Njegova prijestolja.

PROGLAŠENJE DOGME BOGORODIČINA UZNESENJA

— Svečano proglašenje dogme Uznesenja Marijina obavio će se utorkom 31. listopada poslije podne na trgu sv. Petra pred Vatikankom Bazilikom. U srijedu, na blagdan Svih Svetih sv. Otač će odseluziti u baziliku sv. Petra svečano sv. Misu. Za ovu pacučinu sv. Misu spremljen je poseban liturgijski tekst promjenjivih dijelova sv. Mise. Ulaz se sastoji iz 1. rečonice glave 19.

Ivanovog Otkrivenja: »I veliki se znak pokazao na nebu, žena, obučena u sunce, i mjesec pod nogama njezinim, i na glavi njezinaj kruna od dvanaest svjjezdica. Poslanica je uzeta iz starozavjetne knjige Judite, a Ewangelje iz sv. Luke o Marijinom pohodu Elizabeti s tim, da obuhvaća tri stihaj Marijine pjesme »Magnificat«.

Slavije Uznesenja Marijina

31. X. 1950.

Nebeska planuse bezbrojnim anđelima, A zemlje stožeri kletuće ushitom, Jer svemoć Sinova uskranu jedinu Majku bezgrešnu ljubljenu.

U divnom otada suglasju vjekovl U uskrš Djevke uvru predavaju, A puci vijekom ljubavi pjevaju Hvale Uznoša blagdanu.

Otažvitu ovome velobni hramovi K'o bijeli labud niknuše povreda, Što klatom, di'jetom i zvučima, pjesmanama

Duše uzližu k Mariji, Po višnjem promietu sazreata predaja Sredinom stoljača najvišeg uspona I pada najljubijeg zasajet će prebotom Šmrtno ranjena vremenata.

K'o smica žarište zasnu Monogram Božaninov Kralja nad Prijestoljem Petrovim

Gdje eto ustade Pastor Angelicus S Duha Svetoga nimbusom: U ruhu svečanom s najvećim zanoamom I zemlja i nebo začuše pravor'jek: Da Uznesenje Svi Svetaca Kraljice Članikom vjere je osada.

O Srce Bezgrešno Majke Velike, K'o oredatvo sigurno spasešaja zasajdu, Ti moćno napokon slaviti ćeš pobjedu Vjere, mira i ljubavi!

I Narod Hrvatski s vjekovnim barjakom Kršćanstva predziđa posebnom ljubavi Do nogu Kraljice klanja se zahvalno Slaviju Njezinu pjevajuć.

Za poklon značajanj beskranje milosti U križu najtežoj poslije potopa

Nek bude sveopća najdulja zahvala Bogu Trojedinom predobrom!

m

I veliki se znak pokazao na nebu: Žena obučena u sunce, i mjesec pod nogama njezinim, a na glavi joj kruna od dvanaest svjjezdica.

Iz Ulaza Mise Uznesenja Marijina na nebu

Kako da štujemo Boga?

Najodličniji način štovanja Boga je prinošenje žrtve. I, je, koje vidljive stvari Bogu kao dar. U svako doba i kod svih naroda bilo je i ima žrtava pa zato kaže sv. Toma: To je zahtjev naravnog ljudskog razuma, da se čovjek služi vidljivim stvarima, da ih prinese Bogu kao znak dužnog poštovanja i podložnosti, kao što čine podložnici, koji svojim vladarima daju darove ili dinski porez, pa time priznaju njihovu vlast nad sobom. Vanjska žrtva označuje unutarnja duhovna žrtvu po kojoj se duša sama prinosi Bogu.

U starom su zavjetu ljudi prinostili kao žrtve nerazumne životinje a u Novom Zavjetu prinostio se mnogo odličnija žrtva: vječni Sin Božji. Budući da je On i žrtveni dar i svećenik koji taj dar prinosi, to je namom neovozvraćenom žrtvom iskazava Bogu najveću čast, kako to Njegovu veličanstvu i uzvišenosti i pripada. Kako čistom dušom treba zato da svećenik prislapu k oltaru! Sv. Franju Borgija preveo je prijevete Misae nekoliko sati u molitvi, očistio je savjesti i od sjone grijeha i proljavao je za svetog čina često potoke suza. Slično čitamo u sv. Franji Ksaverkom da su mu sa ljudi drevl, kad su ga gledali kod oltara i da je njegovu pobožno držanje i njih velikoj poticalo na pobodnost.

Koji pristupuju sv. Misai, treba do čine a najvećom pobožnošću, počitanjem i sabačnošću, i da imaju veće počitanje, nego kad bi se nalazili »red vladarem. Slavni kancelar i mučenik engleski sv. Toma Moreus pristupovao je svaki dan sv. Misai. Za svaku dok je sv. Misai trajala, poslovu ga kralju, On nije htio da ide dok ne svrši sv. Misai. I kad su došli po treći put, poručni kralju, da je sad zabavljeno prinošom poklona većemu gospodaru, nego je kralj, i da će doći, kad poklon izvrši.

Očim sv. Misae Sv. Pismo naziva u nepravom smislu žrtvom još i moljenje poslanica. Oni su otoga žrtve hvale Bogu. Nadaj se kad čovjek mrtvi svoje tijelo, tada po riječima sv. Pavla prinošti Bogu živu žrtvu svoga tijela. Davanje milostinje s nakanom, da time Bogu poštujeom, zove isto sv. Pavao žrtvom, i velli, da se tajova žrtva dopada Bogu.

Sv. Avgustin kaže, da je sam čovjek, koji se posvećuje Bogu, žrtva, ukoliko umirno svijetu i živi za Boga. Tijelo mu je žrtva, ako ga posakonu umjerenosti drža netaknutim od poruda i I strasti i to radi Boga, da Ga slavi. Ako tijelo može na taj način da bude žrtvom, koliko više može duša, koja se Bogu sasvim posvećuje i predaje. Glavna je stvar naravno u tome, da sve te žrtve budu učinjene Bogu na slavu i uzveličanje. Po to nakani im se ljeta počevata i zasluga umnože.

Napokon imade još načina, kakna možemo vanjski načinom Bogu štovati, a to naši vjernici rado čine. To su zavjetl, prisage za istinitu stvar, poklećanje koljenima, prigibanje glave, sklaćpanje ruku. Zatim kad za molitve uzdiemo oči k nebu, široku ruke prema nebu, a poštovanjem nosimo i ljubimo raspolo, sv. moći i sv. slike. Na dalje ako gradimo hramove ili za gradnju dajemo sredstva, kad ih usavjetljem i zeljenim. Napokon kad prisustvuemo crkvenim obredima, pobožno pjevamo, palimo tamjan, prisustvuemo procesijama ili polazimo na hodočašća. Sve je to štovanje Boga, jer svim time dajemo Bogu, svome Stvoritelju, priznanje, poklon i čast.

PRVA KINESKA MISSIONARKA — Kineskinja č. s. Bonorija, družbe Marijine, diplomirana bolničarka, utputovala je na Solomunsku otoke, da tamo dvorč gubavce u jednoj njihovoj koloniji, kao i da svojim samopoprtvoim djelima kršćanskim ljubavi šiiri među gubavcima Kristovru vjeru.

XXII. NEKVALIJA PO DUHOVIMA

30. X. 1950.
Sr. Misa godišna evanjo: Ako gledat...

U Poslanici Filipinijcima (1. 6-11) sv. Pavao...

„Sr. Krvanost (Mat. 22. 15-21) pripovijeda zgodu...

Pravka: Otvorjen je tako bilo i uvijek...

Premda je štovanje Uznesenja Marijina...

Stovanje Uznesenja Marijina u hrvatskom narodu

članajući redovničke župe, 12. Drugih...

U mnogim drugim crkvama, koje nisu posvećene...

Svjetoju tradiciju štovanja ovog uzvišenog...

BLAGDAN KRISTA KRALJA

Pred ristišćem nasajenihom Poncijem Pilatom...

Kristovo Kraljevstvo. Njegova sv. Crkva utemeljena je...

Već u svojoj djetinjoj dobi, kad je tek stala...

Odišli su svoju sudbinu od nestalne srbinske...

poznatkom civilizacijom. Pošlje tri vojske krvatih...

Feudalizam je predstavljao novi klan kušnje za Crkvu...

Ponosni su pripadnici Kraljevstvu Vjekova, mističnom...

IZ POUKESI BLAG ANA KRISTA KRALJA

Ove se godine završuje 25 godina, što je Papa Pijo XI....

Papa Pio XI. odlučio je da uvede ovaj novi, veliki...

Ovaj je blagdan ustanovljen i zato, da objavi vjeru...

Podržavajući štovanje Uznesenja Marijina mnogo...

U mnogim drugim crkvama, koje nisu posvećene...

